

უფროსად მოყვანულ დაურეგულირებელ მთელს ამიერ-კავკასიაში.

შემდეგ საზოგადოებას ყურადღება მიუქცევია აგრეთვე შესწავლისათვის სხვა-დასხვა რიგ სოფლის მრეწველობისა და იმის მდგომარეობისა. შესწავლილი პარტიების ქრის ავადმყოფობა; გამოუძებინა, რა მდგომარეობაშია საქონლის მოშენების საქმე; ჰქონია ბაისი აგრეთვე წველადლებების სკოლის დაარსებაზე, ყალბს ჩიქსა, სამეურნეო გამოყენება, პურის ფაბრიკის, აბრეშუბის ამოხვევის, ტყის მრეწველობისა და ბაისის მოყვანაზე. საზოგადოებას ყოველივე ღონე უნებარია, რომ ეს საგნები გამოერკვეთ რიგინად და საქართვებისა მერს დახმარებულად კიდევ.

* ამავე კრებაზედ საბაღოსნო სასწავლებლის უფროსმა ბ. მ. ასტაშოვიმაც წაითხა ანგარიში ამ სასწავლებლის მდგომარეობისა. სასწავლებელში არი განყოფილება მისამართების კლასისა და ამას გარდა გაუხსნიათ პრაქტიკული კლასიც. წარსლის წლის განმავლობაში სხვათა შორის გაწველებიანათვის უსწავლობიათ მიწის შემუშავებაზე და ბაღოსნობა. სასწავლებელში სულ 32 მოსწავლე ყოფილა. ამ რიცხვიდან 16 ქართველი, 10 სომხები, 4 რუსი და 2 ოსი. ტელიონის გუბერნიიდან ყოფილა 14 მოსწავლე; ქუთაისის გუბერნიიდან-კი ერთი; 30 მოსწავლე სკოლისა 15—17 წლისანი არიან, ერთი ოცდაათის წლისა და ერთი ოცდაათობა თურქი. 14 ყმაწვილი სწავლობს და სტუდენტობა სკოლაში კავკასიის სამეურნეო საზოგადოების ხარჯზე. რადგანაც ძირითად ბევრს მოუწოდებია ამ სასწავლებელში სწავლა, უნებინებლად დროს კიდევ მიუღიათ რამდენიმე ყმაწვილი მშობლიდან ხარაჯით. სამეურნეო საზოგადოებას ყოველივე ღონისძიება უნებარია, რომ რატიკი შეიძლება გაიავლოს ამ სასწავლებელში სწავლა და დაურიზავს იმდენი გადასახადი მშობლებზედ, რამდენიც თითონ ზარაზება ყმაწვილების

ბის ნაპერწკალი მოახვედრა. მან ქმარს გრძელი ბაისი გააწყვეტინა და, ცოტა არ იყოს, წყრობის კლიოთი მიპართა: — შენ ისე მელაპარაკებო, ჩემო გვიტო, თითქო სწავლავს უარს ვამბობდე. — არა, სრულიადც მე მავას არ ვამბობ და არც ასეთი ცილი დამიწამებია შენთვის, უფასუხა გვიტო! მე ესთქეი მხოლოდ, რომ ძირითადმა მაშვებ, თუ სწავლას ხელს არ მიპოუფებოქი. წადილი, ვიცო, დიდი გავქს, ჩემო ჩიტო, მაგრამ წადილი მხოლოდ წადილად არ უნდა დარჩეს—აი ჩემი სათქმელი რა არის. — მე, ჩემო გვიტო, რაც შემიძლიან, იმას დარწმუნებ: შენ მომიხივე სურვილი და მეუფიობა, დანარჩენი შენი ვალი იყოს. — შენს პირს შეპატიო მე მხოლოდ ეს მინდა. ჩემი მოვალეობა მე სანკადი მესმის და მის აღსასრულეზად არც უკადნიერებას, არც შრომა ხმის მხრით არ დავზოვებ. შენ, მხოლოდ შენ მომეცი მხარი: რომეც ვნახე გვიტო, იმხელე ვაიგებ; რა საგანზედაც მივითითო, იმას მომიკიდ ხელი; სიტყვა მომისმინე, რჩევამე მივინებ, თხოვნა აღმისრულე და ბოლო რა იქნება, შენ თვითონ შენის თვალთი მწახვე და დარწმუნებულად ვარ, საუფროდ ჩემი მხოლოდელი და მხოლოდელი შეიქნები.

შენ გენაცავლე, კვიანო და სიბრძნით საუკუნე, ჩემო გვიტო, — წამოიხატა წაბალივებულმა და ქმარის მსგებლობით გაოცებულმა ჩიტმა: — შენ მითხარა რამე და არ დავგერო? შენ სიტყვა რამე და არ მოგისმინო? შენ მითხარა რამე და არ დავგერო? შენ მითხარა რამე და შენს რჩევებზედ არ ვგვიარა?, ნუ, თუეს შემოგველე ამას ნუ ვამაგრებ. მე ხომ ამით მაწყენინებ და მაწყენინებ, დღითისათვისა-კი საწყენი იქნება. ცოლმა ქმარს არ გუფრანო, მაშ რილას ცოლი იქნება? რჩევი ისეთმა ცოლმა არ ვაგვიარო, რომელიც ყოველ შემთხვევაში მზად არის ქმარს თავი შეწყვიტოს, მეტლედ დადგოს! ყოველი შენი სიტყვა ჩემთვის მარგალიტი ყოფილა და იქნება, და ვინ არის ისეთი დამბრუნელი, რომ ნაძღვენი მარგალიტი ვერ შეიშენოს, ვინაგრეთლად არ მოიხმაროს და დაუღწერად ქმარს და წყალს ვაჭაზნა? გვიტოს მეტლედ უნამ ეს სიტყვები. სახებულე სიხარულის მელგაგონება შეეცო. ანაზლად წამოიტა ვეზზედ, მივიდა ახლო ცოლთან; წელში გაიშალა; მღოღის ვიბეგებში ხელეით ჩაიწყო და იმეითი სახე გულთი ჰკითხა მეთლეს: — მაშ მადლე პირაბა? — გაძლევ, მოკლედ მიუფო ჩიტმა.

შენ გენაცავლე, კვიანო და სიბრძნით საუკუნე, ჩემო გვიტო, — წამოიხატა წაბალივებულმა და ქმარის მსგებლობით გაოცებულმა ჩიტმა: — შენ მითხარა რამე და არ დავგერო? შენ სიტყვა რამე და არ მოგისმინო? შენ მითხარა რამე და შენს რჩევებზედ არ ვგვიარა?, ნუ, თუეს შემოგველე ამას ნუ ვამაგრებ. მე ხომ ამით მაწყენინებ და მაწყენინებ, დღითისათვისა-კი საწყენი იქნება. ცოლმა ქმარს არ გუფრანო, მაშ რილას ცოლი იქნება? რჩევი ისეთმა ცოლმა არ ვაგვიარო, რომელიც ყოველ შემთხვევაში მზად არის ქმარს თავი შეწყვიტოს, მეტლედ დადგოს! ყოველი შენი სიტყვა ჩემთვის მარგალიტი ყოფილა და იქნება, და ვინ არის ისეთი დამბრუნელი, რომ ნაძღვენი მარგალიტი ვერ შეიშენოს, ვინაგრეთლად არ მოიხმაროს და დაუღწერად ქმარს და წყალს ვაჭაზნა? გვიტოს მეტლედ უნამ ეს სიტყვები. სახებულე სიხარულის მელგაგონება შეეცო. ანაზლად წამოიტა ვეზზედ, მივიდა ახლო ცოლთან; წელში გაიშალა; მღოღის ვიბეგებში ხელეით ჩაიწყო და იმეითი სახე გულთი ჰკითხა მეთლეს: — მაშ მადლე პირაბა? — გაძლევ, მოკლედ მიუფო ჩიტმა.

ქამასასა და ჩაცმა-დახურვებზე და აზიკამ ცხლა ვინც თავის ხარჯით იზრდებდა ამ სასწავლებელში, სულ 70 მან. იხის თურქე წელიწადში.

* * * მისის 27-ს კახლოვის სასტუმრო ოთახებში უპოვინათ მეცადირი ქალი. ეს ქალი მოხელის ბალატუროვის ცოლი სოფო ალმონინილა და თურქე თითონვე მოუწავლავს თავი. ქალს დაუტოვებიათი ათი წელიწადი სხვა-დასხვა ვინმეთათვის გარდასაცმად. სხვათა შორის ერთი წერილი პოლიციის სახელმძღვანელო ყოფილა. ამ უკანასკნელს წერილში განსვენებული სიხოს თურქე პოლიციას, რომ ჩემი სიკვდილი არავის არ დაბარალო, რადგან მე თვითონვე მოვიწამლე თავიო. მოწამლულის გემი სახატომიო თეატრში გაუჭავენიათ.

* * * ვლადიკავკაიამდე გვეყრენ: თითქმის ეს ათათურთმეტი წელიწადი იქნება, რაც სოფ. გინეულ მცხოვრები ოსი ბიბო თმეროე ყანაღდ ვეპარნილი იყო. ბიბო თმეროე მომეტებულია ჩერქეზეში და ქიშკებში იფარავდა თავს და ბევრს ზარალსაც აყენებდა ხალხსა. თმეროე სულ 29 წლის იქნებოდა და თან დაჰყვანდა თავის 17 წლის ძმაც. ყანაღის თმეროეის დაქვრას თუმცა ბევრს ცილობდნენ, მაგრამ დღესაც ცოცხალი ვერ ჩაიგდეს ხელში. პირველს ამ მამის სოფ. ქარძინში ერთის ოსისას ყოფილიყვნენ ბიბო და იმისი ძმა. შუალისას გამოვიდნენ თურქე თათრთა მანაშანდის სახლიდან ორნივე მშობი თმეროეები და მიიღობნენ. მან მიიღობნენ, ვე ღებრათა უწყის. მანაშანდის სახლს ცოტა რომ გამოსცდნენ, გავარდა თოვნი, მოხვდა ბიბო თმეროეს და იქვე გადმოგარდა თმეროე. თოვნი მსრულიყოფინ იყო, დღესაც არ იკან. ბიბო ყანაღს ტყვია გერ მოხვედროდა ბერდანი-ქისკონდში, გვიანდინ შეეჭტრია ტყე-და ერთის გვიანდინ ვეგერდელში გავარდნადა ყანაღს ბიბოს. ყანაღის უჭტრისი ძმაც იქვე დაიჭრეს და ხე-

— შენ გენაცავლე, კვიანო და სიბრძნით საუკუნე, ჩემო გვიტო, — წამოიხატა წაბალივებულმა და ქმარის მსგებლობით გაოცებულმა ჩიტმა: — შენ მითხარა რამე და არ დავგერო? შენ სიტყვა რამე და არ მოგისმინო? შენ მითხარა რამე და შენს რჩევებზედ არ ვგვიარა?, ნუ, თუეს შემოგველე ამას ნუ ვამაგრებ. მე ხომ ამით მაწყენინებ და მაწყენინებ, დღითისათვისა-კი საწყენი იქნება. ცოლმა ქმარს არ გუფრანო, მაშ რილას ცოლი იქნება? რჩევი ისეთმა ცოლმა არ ვაგვიარო, რომელიც ყოველ შემთხვევაში მზად არის ქმარს თავი შეწყვიტოს, მეტლედ დადგოს! ყოველი შენი სიტყვა ჩემთვის მარგალიტი ყოფილა და იქნება, და ვინ არის ისეთი დამბრუნელი, რომ ნაძღვენი მარგალიტი ვერ შეიშენოს, ვინაგრეთლად არ მოიხმაროს და დაუღწერად ქმარს და წყალს ვაჭაზნა? გვიტოს მეტლედ უნამ ეს სიტყვები. სახებულე სიხარულის მელგაგონება შეეცო. ანაზლად წამოიტა ვეზზედ, მივიდა ახლო ცოლთან; წელში გაიშალა; მღოღის ვიბეგებში ხელეით ჩაიწყო და იმეითი სახე გულთი ჰკითხა მეთლეს: — მაშ მადლე პირაბა? — გაძლევ, მოკლედ მიუფო ჩიტმა.

— შენ გენაცავლე, კვიანო და სიბრძნით საუკუნე, ჩემო გვიტო, — წამოიხატა წაბალივებულმა და ქმარის მსგებლობით გაოცებულმა ჩიტმა: — შენ მითხარა რამე და არ დავგერო? შენ სიტყვა რამე და არ მოგისმინო? შენ მითხარა რამე და შენს რჩევებზედ არ ვგვიარა?, ნუ, თუეს შემოგველე ამას ნუ ვამაგრებ. მე ხომ ამით მაწყენინებ და მაწყენინებ, დღითისათვისა-კი საწყენი იქნება. ცოლმა ქმარს არ გუფრანო, მაშ რილას ცოლი იქნება? რჩევი ისეთმა ცოლმა არ ვაგვიარო, რომელიც ყოველ შემთხვევაში მზად არის ქმარს თავი შეწყვიტოს, მეტლედ დადგოს! ყოველი შენი სიტყვა ჩემთვის მარგალიტი ყოფილა და იქნება, და ვინ არის ისეთი დამბრუნელი, რომ ნაძღვენი მარგალიტი ვერ შეიშენოს, ვინაგრეთლად არ მოიხმაროს და დაუღწერად ქმარს და წყალს ვაჭაზნა? გვიტოს მეტლედ უნამ ეს სიტყვები. სახებულე სიხარულის მელგაგონება შეეცო. ანაზლად წამოიტა ვეზზედ, მივიდა ახლო ცოლთან; წელში გაიშალა; მღოღის ვიბეგებში ხელეით ჩაიწყო და იმეითი სახე გულთი ჰკითხა მეთლეს: — მაშ მადლე პირაბა? — გაძლევ, მოკლედ მიუფო ჩიტმა.

— შენ გენაცავლე, კვიანო და სიბრძნით საუკუნე, ჩემო გვიტო, — წამოიხატა წაბალივებულმა და ქმარის მსგებლობით გაოცებულმა ჩიტმა: — შენ მითხარა რამე და არ დავგერო? შენ სიტყვა რამე და არ მოგისმინო? შენ მითხარა რამე და შენს რჩევებზედ არ ვგვიარა?, ნუ, თუეს შემოგველე ამას ნუ ვამაგრებ. მე ხომ ამით მაწყენინებ და მაწყენინებ, დღითისათვისა-კი საწყენი იქნება. ცოლმა ქმარს არ გუფრანო, მაშ რილას ცოლი იქნება? რჩევი ისეთმა ცოლმა არ ვაგვიარო, რომელიც ყოველ შემთხვევაში მზად არის ქმარს თავი შეწყვიტოს, მეტლედ დადგოს! ყოველი შენი სიტყვა ჩემთვის მარგალიტი ყოფილა და იქნება, და ვინ არის ისეთი დამბრუნელი, რომ ნაძღვენი მარგალიტი ვერ შეიშენოს, ვინაგრეთლად არ მოიხმაროს და დაუღწერად ქმარს და წყალს ვაჭაზნა? გვიტოს მეტლედ უნამ ეს სიტყვები. სახებულე სიხარულის მელგაგონება შეეცო. ანაზლად წამოიტა ვეზზედ, მივიდა ახლო ცოლთან; წელში გაიშალა; მღოღის ვიბეგებში ხელეით ჩაიწყო და იმეითი სახე გულთი ჰკითხა მეთლეს: — მაშ მადლე პირაბა? — გაძლევ, მოკლედ მიუფო ჩიტმა.

ლზე გაკრული ამოატარეს სოფ. ხუშტელაზედ. ეს პატარა ყანაღი მიყვანდათ ქ. ვლადიკავკაიში.

ყანაღების ძამეფისა და თმეროეის ნაბრძნობით, მე როგორც ნამღერი-ლად გავიგე, მინდრის ოსების სოფლებში სხვად ბევრი არის ექვ ქვეშ. ბევრი დისაჯა კიდევ და ზოგი მათგანი დღესაც დატუსაღებულნი არიან. დატუსაღებული სულ 50 კაცამდე იქნებინან.

* * * წინა-მხრიდამ გვეყრენ, რომ კახეთში სოფ. კოლაში ერთის კერძის წინად მოხდა სამიწვილი და შემადარწმუნებელი ამბავი. თ. გ. ვანაძემ სალაბითი დაბრუნდა შეზარია მუხტელზედ გარდამტეხით ნასვამი თავის ხელში და მინ თავი შეიღებინა დახვდნენ. ერთი მისი ცოტა გონება-სუფლია, წინ დაუხდა და რაღაც სიტყვაზე მამას თურქე ეცა ყელში. მამამ არც აილა, არც დაილა და პარსულად თავის შვილს გულში დასცა ხანჯალი. უბედურს მსგებრას სულ ნახევარ საათი-და უტოცლილა.

მამას, შვილის სისხლით შესერილოს, დაეხანა მეზობლები. მეზობელი მოსულიყვნენ და ენახათ შესახარი სურათი. მამას ეთქვა მათიანი, რომ ჩემი შვილი მარცხდა, მე სილა ვაგვრტო და პირ-ქვე მიიწვე დავცა; გული ქაზე დაქარა და ავირ შევამაცდე უბედურიო. მეროე დღეს პოლიციის ბოქალის შემოაშვების დროს თურქე იგივე უჩვენა, მაგრამ რაღაც ექიბი და გამოძიებელი მოვიდნენ, მაშინ-კი სინამდვილე ვიღარებინა.

რადგანაც პირველ დღეს იყო გულ-გოლიად შვილის მკვლელი მამა, იმოდენად დღეს არის ჩათუტული და სინიღისისგან გატანული. მხოლოდ ის-და მოახერხა გამოძიებულთან, რომ სიხარვა, ნება მიმოძეო და ვასაფლო უბედური და შემდეგ მე თვითონ წავალ სიღნაღის სასატიმო-როშიო.

— მოიტა ხელი — ამა, ესეც ხელი სიტყვა და გუფრად თავის პაუჩა, თოვლითი თეთრი და თოვითი ერთი ჩხლი ხელი. რასაკერეცელი, პირაბას შემოაწმებაც უნდა. ბეჭულზედ არ დალოდნენ; არც თუ ლაკ დასქირებულ; არც ნოტოაიუსთან წავიდნენ: მათ იხმარეს ამისთანა შემთხვევისათვის თანაგონი გმოგონილა საშუალება: ერთ მანეთს მტკიცედ ვაღებენეფენ და საფუტელიანის კოცნით დავეგერეცინეს საქმე.

როგორც შემოდაც ესთქეთი, არსენ შვეგულიძეს განსაზღვრული პირად გრამა არა ჰქონდა შემუშავებული თვის მეთლეს აღზრდისათვის. მისი სამოქმედო ასარაზი უფრო გრცელი იყო, ვიდრე მკითხველს ეგონებოდა. ამას სრულიადც სახეში არა ჰქონდა ის აზრი, რომ ვიდრე მათა ცოლის წინ მხოლოდ რომელიმე ანაზი (ჩიტმა) ვაცილებით უფრო მეტი (იოდა), ანუ სხვა სამეცნიერო შინაარსის წიგნი და ნება-ნება პირველის ღურცლოთვან უკანასკნელამდე ეკითხებინა, რასაკერეცელი, ახსნიდა და განმარტებინა; არც ეს მხოლოდ სხვათა შორის იყო. ის სრულიად ცოლის ყურადღებამდე ვიდრე უფრო მეტიც, რასაკერეცელი წავლადგენს, ანუ რასაც რომდეს თეი-

* * * ტფილისის მოქალაქის თათო მირაღანის ცოლი განაგე, რომელიც სული ვაგდამოცა, წარსულის ადრის თვის წესქმარს გაემე და სადაც ვადაიარა. გუშინ ამოუგნათა ცოცხალი იმ სახლის ქიფან, რომელიც ქალის ქმარი მირაღანის სადგურის, ჰიდგან ამოუგნელი განაგე არავის იტყვენა, ჰილან ვან-საღად არის, მხოლოდ უსმელ-უქმელისგან ძალიან დასუსტებულია.

* * * 27 მაისს, პოლიციის მე-10 ნაწილში, ვილიანდის მცხოვრებელს ვლადის-ლავ ტელაიუსს, 19 წლისას, განარჩება ჰქონდა მტკიცარი გასულიო ბანაბით, მაგრამ შეწყალებთან მივიდა თუ არა, წყალმა დასარა და დაიარო. ადრინდელის გვამ ვერ იპოვეს.

* * * 27 მაისს, პოლიციის მე-10 ნაწილში, ვაქარაძე ქ. რველის მცხოვრებელი იოსებ გრუნტელი და 49 მანათის სხვა-დასხვა ნივთები წუილიო. ქმრად ევგენია ვარსკეტი ნიკოლოზ ქაზაკი, რომელსაც თავისი დანაშაული უღარაქა და ნაქურდალი დუბრუნება პატიმარისათვის.

* * * 26 მაისის დამეს თამაშის კრებას, 25 მაისს, პოლიციის მე-10 ნაწილში, ვაქარაძე ქ. რველის მცხოვრებელი იოსებ გრუნტელი და 49 მანათის სხვა-დასხვა ნივთები წუილიო. ქმრად ევგენია ვარსკეტი ნიკოლოზ ქაზაკი, რომელსაც თავისი დანაშაული უღარაქა და ნაქურდალი დუბრუნება პატიმარისათვის.

* * * 25 მაისს, პოლიციის მე-10 ნაწილში, ვაქარაძე ქ. რველის მცხოვრებელი იოსებ გრუნტელი და 49 მანათის სხვა-დასხვა ნივთები წუილიო. ქმრად ევგენია ვარსკეტი ნიკოლოზ ქაზაკი, რომელსაც თავისი დანაშაული უღარაქა და ნაქურდალი დუბრუნება პატიმარისათვის.

სია შემწირველთა
წიფასა და ფონას შუა ჩამოწოლილი მიწისგან დახოცილთა ცოლშვილის სასარგებლოდ კიდევ მოვიგებთ 22 მან. ეს ფული შეუკრავებია ქალ. ახალქალაქში ბან პარანე ვაგროვის. აი შემწირველთა სია:
პეტრე ივანეს ძე კირკია-ლოვისაგან 3 მ — ქ.
ალექსანდრე ფისტელიური-საგან 2 —
რაფიელ იაკობის ძე ალ-ლოვისაგან 1 —
კონსტანტინე სტოლინისაგან 1 —
მარიამ შირავეისაგან — 50

თან მწახვედა, ან ოდესმე უნახავს, ან ვაგროვას; საზოგადოდ, თუ სიტყვა მოიტანდა და ჩამეე საბაბი მიეცემოდა რაზედმე ლაპარაკის ჩამოვლდების, ყველა საგანზედ დაწერილებით მოუწყებოდა, თუ როგორ ყოფილა ძველად ამის ამბავი; რა მიზეზით მიეცა ასეთი და არა ისეთი ვარგვანი ანუ შინაგანი ხასიათი; რა დამოკლებულება და კვიშირი აქვს მანამ, ანა საგნებთან; რა მისწინებება აქვს ბუნებაში; რა ბოლო მოეცა და სხვა. მინიდა ვადიდება აგრეთვე ზნეობრივ სეფრამე; ვანყენებულ საგნებზედაც იცოდა სჯა, მანაგალიტობა: რა არის სიმათილე ანუ სიკრე, რას ქმანდა სინიღისი, შური, ცოლის-წყაბება, ანა მარტოობა, ის ეტყვიან აეს კაცს, რითი განჩინებე ქეთილი ბოროტისაგან, ანუ ქორი ასტრონომისაგან!

რომელ მეთოდს მხარობდა გარდაცემის დროს, მწელია კაცს გამოარაკეობს; მაგრამ დახლოვებით-კი შეიძლება ითქვას, რომ უფრო სოკრატულს მეთოდს მისდევდა.
ჩიტო და გვიტოე ერთნებლად მივიდნენ; საღებურადან სასერიოდ გათავიდან; ყველაღდენ გზა-გზა და ჩვეულებისამებრ ერთმანეთს ტკბილად ესაუბრებოდნენ. მხოლოდნენ ამ მოთხასა, იმ

მიხილ მუსხელიაშვილისა-
გან 2 — „
მელოტონ ანაშვილისაგან. 1 — „
ვისკისაგან 3 — „
გ. მანაბლისაგან 2 — „
მ. მიხელიანისაგან 1 — „
ილია აღმაშენებლისაგან 1 — „
სოლომონ პოპოვიჩისაგან 1 — „
საგან 1 — „
ალექსი პავლივის ძისაგან 1 — „
№ 1-საგან 1 — „
№ 2-საგან 50 — „
იოსებ ჩიტაძისაგან 1 — „

სულ . . . 22 მ.—
წინად იყო . 130 მ.—40
სულ . 152 მ.—40

ბათუმის ამბები

საკვირველი ამბები სვამს ბათუმში. რომელი ერთი უნდა ჩამოსთავდეს გ-ტსა? განსუქი, ეს რომ მოკვლავის მუხანათობა—სოფელ ვედალიური, ვა თუ ძალან დაძაბა? ანარქული მდგომარეობა, თქვენს შიშში მინტი ვითარდება ბრძანებულური მეთაფაურები, ბათუმის ქველა ამბებს ვხედავთ, ავგინსა, როგორ იტყვიან სოფელ ჩვენსა. მამ სხვისა იყოს და გავსენა?

ბათუმის ერთი უნდა, რომელსაც აზნაზის ურთიერთი, ერთი მოქალაქე იყო. ეს მოქალაქე დღეს ნაგუნი-ნაგუნი და ურთიერთი ქალაქის დეპუტატებს და ჩამოტოვებულია სხვა-დასხვისათვის. მთავრობა-ში ვა გაცხადებინათ, რომ აზნაზიაში მამულების გასიფიცება არ შეუძლებელია. გ-ტისად და თვალისა და ურთიერთი: როგორ და სავადან მოხდა, რომ ეს სურვილი ნაწილი ბათუმისა, ეს თვალთშეუპყრობის აზნაზიაში სხვა-დასხვისა სურვილებსა გავსენა!

ქ ქალაქის აზნაზიაში, რომელი, კანონის ძალით, ქალაქის დეპუტატები ურთიერთი წინადაც იტყვიან, მაგრამ ავტომატურად წინადაცა, რაც ქალაქის დეპუტატებმა ისევ მუყანა-და, მყარებულია, ეს აზნაზია არაა.

მიოხსნაც; მაგრამ გერტიკა თავისი მიოხსნაში ანუ აქ ათიუფლებლობა.
— იყო, რა უნდა გითხრა, ჩემო ჩიტუნია, — თუ შენც გერტიკა თავისი უფლებებსა — მუ ყოველს შემთხვევაში ისტელიდობა დღელიდობა ვასაგნის ერთი გელოვარია, ნათლად დაგინათვა სავადანი, მარტივად ვარდობავე აზრია; მაგრამ ადვილად შესაძლებელია, რომ მამულები კარვად ვერ მიხედვ, ან ბუნდლ და სრულიად ვერ ვაგოვ აზრია.

„ღლი შეცდომა იქნება შენის მხრივით თუ ამისთანა შემთხვევაში ან მორალსებით ან სხვა მიზეზით ვასაგნელად ვამოკარება, უფრო მარტივად ახსნა არ მომიხერხება. წარმოადგინე შენ თითონ — დღეს ვერა ვაგოვ-რა — არა მიოხსნარა, ხელად ვერა ვაგოვ-რა — არა მიოხსნარა, ზეგ ვერა ვაგოვ-რა — არა მიოხსნარა, — ეს რას იტყვიან? ხომ სულ ვუქვად ჩაივლის ჩვენი პირობა! არამც თუ ვაგუებებოდა, იქნებ რომ შემოიტოვო ჩემს ნათქვამს, მაშინ-საკვი მოვალე ვიქნები, თამამად ვამოქმედებო შენი ფიქრი, რომ ამ გზით შენ საუფლებლონი ცოდნა შეიძინო და არა რაღაც იტყვიან ვაგოვ თამამად.“

„ამასთან, ჩემო ჩიტო, ესეც უნდა დამეხატა: არც ერთი არამც თუ ჩემი, არამედ არც არავისი აზრია არ

ამ დღეებში ბათუმში დატარება იყო გამართული სამხედრო აზრით. დატარებულად შეიქმნა ფული უნდა მოხსნადეს აქაუროს საჭიროებასა. უნდა მოკვლავისათვის, რომ ამ სკოლის გამგეობა ძალან მარტოვე იტყვიან. ეს რამდენჯერმე გავსენათ, ამ სკოლის სასარგებლოდ თუ წარმოადგენს, თუ სავადანობა და თუ დატარება. ჩვენს ბათუმელმა ქართველებმა-გი სულ დაიფიქრეს, რომ ბათუმში ანსკოლის ჩვენს სკოლად, რომელიც ბუნებრივად სკოლის მართვება და დასმინება.

ბათუმისადგან გადევანეს გროზნოში აქაური ექვით გროვად დიმიტრის ძე გავსენად. უნდა ვადაინო გულ-წრფელად, რომ ბათუმის ქართველ საზოგადოებას ერთი საუკეთესო და პატრიარქი წვერი მოკვლავად, ვასაგნად აქ ვინაბილი იყო, როგორც საუკეთესო ექვით, პატრიარქის ასაღებად, ურთიერთი კეთილად საზოგადოებას სკოლის გულ-მშობლივით. იმისა აქვდაც განსაკუთრებული დანაშაუდი, ვედაც, მამულებთან ქართველებს-გი, ასე სთქვამს: გაგვიყარადო გიტოს (ასე ამბობდნენ აქ) ავდილის მომადტარა, მაგრამ იმისი მომადტარა-გი გვეყვინათ.

ბათუმი ძალან უსუფთოდ არის. სასტრუქის მხრივ რომ გაისინათ, ასე იტყვიან, აზრის რომელსადა ქალაქში ვართ. თუქვე განაჩის ღირება ძალან „ასე-ნა-სტრუქები“, მაგრამ მართა ამ-თავ ვერა გაუქვითარა. ბათუმის უნდა, რომელსაც დამანაქვს ექვით, ბოლოდობის განკარგულებით თითქმის სულ გადართეს, ქვეში უნდა გაგვიყარათ. ძალან კარვად და პატრიარქი, მაგრამ ქვეჩემს გავსენათ ქვე-თვინად უნდა. ერთის სიტყვით, ხანამ ბათუმში თვით-მართვლობა არ დავსდებ, მანამდე აქ საქმიან ქალაქის ვერ დავადგინებ, ვერ მოაქვრება რაიასამერ. ქალაქს 100 ათასი მხეთი შემოსავალი აქვს და კარვად იქნება, რომ თვით-მართვლობასაც აღმოქმედებინა?

ბჭური

სხვის ეხმარება შევლით ასეთი მშვენიერი ლაზარაკი!

უნდა ირწმუნო, ხანამ ნამდილი დამამტკიცებელი საბუთების ანუ მავალი-თების არ ვაგებ. დამტკიცებელი აზრი ლაყს კერძს შედარება, რომელიც არც ერთი კვირით მხარულად ჩიხართაში არ იხმარებს. ხშირად ხალხში საზარელი ცოდნა დატარებულა ხოლმე მხოლოდ იმიტომ, რომ უსხვა-თი, ყოველ-გვარ ნიადე მოკლებულა აზრს ბეჭერი ნამდილი ქვემარტებლად მიიღებს ხოლმე. რამდენს სისაძაველს მხადეს, მავალითერ, კორია, მერე რა არის ეს კორია? კორია არის ტუთილი, ვისწავლავს შეთხვეული ანუ მოგონილი ამბები, რომელიც სიხარული განისაზღვრით დღურა-მეცხეს სულ-მოკლე საზოგადოებაში, ე. ი. იმ საზოგადოებაში, რომელიც საბუთების მოთხოვნისათვის მავრე რიგად თავის ამ შეიტკიცებს ხოლმე და რომლისათვისაც ძიებისად და განსჯის ნიქვლმერთს არ მიუტყა.

ჩიტი გულ-მოდივით უფლებდა ყურის თავის ქმარს და თან ვუნებამი ზიქტიკობდა: „ღმერთო, რა განიორულად ლაზარაკობს ეს ჩემი გვირგითა“. შემდეგ აღიარა-კი დაჯალა გვირგის საუბარი დათვარებინა, სრულის სიწრფელით მიმართა უკანასკნელს შემდეგის სიტყვებით:
— ვერ წარმომიდგინია, ჩემო ძვირფასო გვირგითო, თუ შენ მეტს კიდევ

უცხოეთი

მ. მ. მ. 17 მაისს პეტერბურგადგან დაქვითი უწყვეტი „Journal des Debats“-ს, რომ ამსჯელობის ცირკულარსედა ბოლგარის სამთავრო ტანტისათვის განდიდების ამბობს, რომ რუსეთისგან ხმა ამოვლით სხვა სასაქმე-ფოებთან ერთად და ხო რუსეთის მხრის ოსმალეთის ცირკულარსედა: ნუნტე ვეუსვართ ოსმალეთთან ერთად, რომ ბოლგარის გამწავლებული საქმე აქვდაც გავსენად და დამოკლება დღესაც არცერთა, ხოლო ჩვენ განსუქვად ბოლგარის საქმეს იმ დრომდე ვადრ ბოლგარის მმართველებს დღევანდელი მთავრობა იქნება. ოსმალეთის მთავრობას, რომ მათხის როგორმე დღევანდელი უწყისება ბოლგარიაში და ეხლანდელი მმართველი, რომელიც მამუს-ნი არაა ამ უწყისებისა, გააქვრის როგორმე სასახურადგან. რაც შეეხება სამთავრო განდიდების ამბობს, ეს არჩვენი მსოფლიად იმ შემთხვევაში შესაძლებელია და მოსახერხებელი, თუ ეხლანდელი მმართველი სასახურადგან გადადგება და დიდი საჯრო წრება განიხილავდ იქნება მოწვეული. როცა ექვთის თითის წინად დღეს სასაქმე-ფოის დატვირთება, რომ ვინ უნდა იქნეს თქვენის აზრით ამბობს ბოლგარის სამთავრო ტანტის განდიდება, ჩვენ სხვა-მგერელს თავად ნიადე რაიასამერად, რომელიც ვედალიური გამომავალია და მოაქვრება. ჩვენ ეხლაც ჩვენს განდიდებულ სამგერელს თავად ნიადე რაიასამერად და არაერთი მამუსია არს გავსენა, რომ უარ-გოთა ეს განდიდებლობა.

საზრუნავითი. ახლს საფრანგეთის სამინისტროსედა გაზ. „La République Française“ ამბობს, რომ რაი უსდგასადა სამინისტრო, უწყველად სასაქმე-ფოის სიფიქსე ექვით კავდება. ამ სამინისტროს მსოფლიად ისინი გაუქვრეს წინადდგობას, რომელიც თავის კერძო საქმეებს ამოვანებენ ქვეშის საქმეს და სამინისტროს გროზისათვის კერძო

რისთვის და რა აზრით მოპყვა ასეთს ქალაქებს:
— ხშირია ხოლმე, ჩემო ჩიტო, რომ კაცი კაცისათვის სარგებლობის მოტანას განიზრახავს და მის ნაცვლად თავისად და ურთიერთ მხოლოდ ენებს აძლევს.
— უკაცრავად-კი, რომ სიტყვა ვაგაყვებინებ და ეს როგორცღაც ვერ განიხილავს: თუ სარგებლობის მოტანა მსურს, ენებს როგორღაც მოუტანს? თუ შეიძლება მავალითი მიიხარ, რომ კარვად ვაგოვ.
გვირგით პატარა ხანა შეუქვიანდა: ისეთი რა მავალითი მოვადგარო, რომ რა შეიძლება ნათლად ვაგვიგონო გამოთქმული აზრია ჩემს თავთო-ჩიტ-მეუღლად-მოწაფისათა. ბოლოს დაიწყო:
— მავალითს ეხლად გეტყვი, ჩემო ჩიტო! წარმოადგინე, რომ ერთი ენემ, ფილიპე თუ ათანესე, საზოგადო სასახურის გზას დააღვა და კაცობრიობის... კიდევ რაღაც უნდა ვთქვა, მაგრამ უნებ ვაგახსენად, რომ ამ მეტად ვაგოვანა და ჩიხინა სიტყვებმა — საზოგადო სასახურის „კაცობრიობა“— ვით თუ ჩიტის ნორჩი გონება მხოლოდ უფრო გაბარდოს, ვიდრე მესამინების რამე; ამასთანავე წინად-გონიბაზე ყურში რაღაც წასწორული, რომ თუქვე კაცი სიტყვებით

სარგებლობისათვის უსხარინთ და მოსწონათ.

„გაზ. „Matin“-ი ამბობს: ბუნებრივად უნდა ამბობს და ომის დაწყება ერთი ექვითადა. გოვლემ და გრემი ერთის და იმევე დროს გადსწავიკავს, ბუნებრივად სასაქმე-ფოის თანხმდებულად და გადსწავიკავს და ვადრე ვასრულეს თავისათა გადსწავიკავს. ამასთან ერთმანერის პირობა მისცეს, რომ რადიკალიზმ ვადრე ვადრე და ეს პირობა რადიკალიზმ იმითი დაიწყო, რომ ბუნებრივად გადსწავიკავს სასახურადგან. დღევანდელი რადიკალიზმ ბუნებრივად ირეკლივითადაც და უნდა იქნეს დაიწყო: მათი გამარჯვება ბუნებრივად გამარჯვება იქნება. ამ ერთის წლის წინად შეიძლება ბოდა ბუნებრივად გადსწავიკავს სასახურადგან მინისტროს თანხმდებლობად, ესე, რომ ერთს არ ამოვლით ხმა და ერთი კაცი არ წამოსახლებოდა ბუნებრივად, მაგრამ ბუნებრივად პირიქტის საფრანგეთადგან განდიდებულად მოუწინად და არ გადსწავიკავს. ეხლად ბუნებრივად წინადდგენი ამან თითქმის ვედაც მშვიდობისათვის დამკვიდრი, ხოლო დანარჩენი-კი ბუნებრივად მოიხარებენ და სარდალ უწყვეტი და ძალან ბუნებრივად არაა ეს დანარჩენები და დიდი მხადე უსხარით სვამია.

„Journal des Debats“-ის სიტყვით, რუსეთს გამოუგნავდა, რომ ეკვატორის ქვეშის გადსწავიკავს სკოლისათვის საქმე, ვედაც სასაქმე-ფოისათვის მიიღეს ამ საქმის დათვარებაში მოხარულია და ამიტომ იტყვიან და ოსმალეთისათვის პირის ამ საქმის განსახლებობა პირობა განიხილავდ არ ჩაითვლებია.

— ლონდონში ამბავი მისულა ვედაც სამინისტროს, რომ ვედაც ვედაც კომისიისათვის გამოვლავლეს ექვით ადგარსხისას და სურთა შევადგინათ სამთავრო.

— სტამბოლადმ დაქვითი უწყვეტი 17 მაისს გაზ. „Paris“-ს: ბჭის სადადობა-მგერელს ვედაც იმ აზრით არაა, რომ ოსმალეთი და ინგლისი ეკვატორის ქვეშის გადსწავიკავს უმადე ვედაც ერთმანერის სადადობა და ორფოლის მოპობაში შეგვირბინა, რომ ორფოს სიტყვი და სხვა-რო მხადე-კაცი ერთი გვირგით ვედაც ვედაც ვედაც.

დაიწყო, მაგრამ ბოლოს ვამოსადა მავალითის მავალით სისულელე ვამოვიგო. ამიტომ შესწევითა ეს მავალითი და ცოტა ხნით თავის ზღვრის შემდეგ დაიწყო ახალი, უფრო მარტივი მავალითი.

... მაგრამ არა... ეს შორის წავიკვან... უცვლელს ვიტყვი... წარმოადგინე, ჩემო ჩიტო, რომ ვერ ერთის სიტყვისად ღღეს სასახურისადგან დღევანდელ-დაქვითული დავბრუნდი შინ, ვაგახლად პალტო-სურთო და დასახერხებლად ტანტულად წამოვიქე. შენ, ჩვეულებისამებრ, ამ დროს მიმართნე ჩემთან და მთხო, ჩემქმებს დაგხლო, მეც დათვანხლად; ამის შემდეგ შენ ძიქს, ჩემის ფეხებისავე, დაიხარე ჩემქმების დასახლად; სწორედ ამ წუთისა, — იმ განზრახვით, რომ მეტის დახლო შენ წელი არ გატყვირო, — მე ორთე ფეხები ტუტულად უცვლელად ამოვივი და ურთიერთ შენ ქვირ-პირში მოვარტყვი და ვაგაყვებ, აი ესეც შენი: სარგებლობის განზრახვა და ენების მოტანა!

მეტად სასამოგონო დარჩა გვირგით, რომ ასე ადვილად და მთელ ასეთი მავალითი მოვადგარ. ჩიტის ცნობის-მავალითი სრულიად და მავალითი ღდა.
აღ. შირინაშვილი
(დასასრულად იქნება)

